

PH3015
T363

Bóka László: Válogatott tanulmányok
13p. 1966, Magszó

Bús Fekete László

P.904
Rangosabb irodalomtörténészek a nevét sem írták le. Az egykorú kritika sem dédelgette — jót csak a színházi lapok kommerciális kritikája mondott róla. Annál több tárgy volt. A mai olvasó könnyen egyetért Bús Fekete László megítélésében a rangosabb kritikusokkal, s nem hajlandó elmerengeni

905
azon, hogy vajon nála nem sokban különböző írókról miért írtak több elnézéssel, megértéssel, sőt velőnyúlással. Hát ez sem olyan egyszerű kérdés.

Bús Fekete László 1918-ban újságíró volt, és Katona-forradalmárok címen, a Forradalmi Katonatanács Propaganda Bizottsága megbízásából riportkönyvet írt az 1918-as októberi forradalom katonai előkészítéséről. Könyve a Tisza-gyilkosság gyanúsítottjaitól a proletárdiktatúra hőseiig sok mindenkinek emlékét örököltette meg, s ha nem is tartozik a történettudomány elsőrendű forrásai közé, néhány esemény s néhány személyiség portréja ott villan fel először és utoljára. A könyv címlapján öszirózsás katonasapka, piros szalaggal átkötve. Supka Gézától tudom, hogy szerzőjének sok kellemetlenséget szerzett, és a sajtó irányítói számontartották ezt a könyvet.

Ez a riport-könyv, melynek lelkesedése nem töri át egy kispolgári szemléletű ember ideológiai korlátait, nem avatta jó íróvá Bús Fekete Lászlót. De arra alkalmas példa, hogy a felszabadulás előtti irodalmi kritika „színvonal”-igénye korántsem nyugodott mindig esztétikai alapokon.

Nem tudom, mi lett Bús Fekete Lászlóval; valamikor a harmincas évek végén Amerikába ment, tudomásom szerint. Könyvét érdekessé teszik Gábor Mórícz kitűnő rajzai, köztük Károlyi Mihály, Bokányi Dezső, Kunfi Zsigmond, Fényes László, Bíró Lajos, Jászi Oszkár, Hatvany Lajos, Szántó Béla s mások portréi.